

Ngày 28 tháng 12 = **CÁC THÁNH ANH HÀI TỬ ĐẠO**

⇒ Các con thân mến, đây là sứ điệp chúng tôi nhận được bởi Chúa, và chúng tôi loan truyền cho các con: Thiên Chúa là sự sáng và nơi Người không có sự tối tăm nào. Nếu chúng tôi nói rằng chúng tôi thông hảo với Người, mà chúng tôi đi trong đường tối tăm, thì chúng tôi nói dối, và chúng tôi không thực thi chân lý. Nếu chúng tôi đi trong ánh sáng, cũng như chính Người ở trong ánh sáng, thì chúng tôi có sự thông hảo với nhau; và máu Chúa Giê-su Ki-tô Con Người rửa chúng tôi sạch mọi tội lỗi.

Nếu chúng tôi nói rằng mình không có tội, thì chúng tôi lừa dối mình, và trong người chúng tôi không có chân lý. Nếu chúng tôi xưng tội mình ra, thì Người là Đấng trung thành và công chính, sẽ tha tội cho chúng tôi, và rửa sạch chúng tôi khỏi điều gian ác. Nếu chúng tôi nói rằng chúng tôi không phạm tội, thì chúng tôi coi Người là kẻ nói dối, và lời của Người không ở trong chúng tôi.

Các con thân mến, cha viết những điều này cho các con, để các con đừng phạm tội, nhưng nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đức Giê-su Ki-tô, Đấng công chính làm trạng sư nơi Đức Chúa Cha. Chính Người là cửa lối đến tội

chúng ta, không nguyên đền tội chúng ta mà thôi, nhưng còn đền tội cho cả thế gian. (1 Ga 1:5 – 2,2)

⇒ Khi các đạo sĩ ra đi, thiên thần Chúa hiện ra với ông Giu-se trong lúc ngủ và bảo ông: “Hãy thức dậy, đem Hài Nhi và mẹ Người trốn sang Ai-cập, và ở đó cho tới khi tôi báo lại ông, vì Hê-rô-đê sắp sửa tìm kiếm Hài Nhi để sát hại Người”. Ông thức dậy, đem Hài Nhi và mẹ Người lên đường trốn sang Ai-cập đang lúc ban đêm. Ông ở lại đó cho tới khi Hê-rô-đê băng hà, hầu làm trọn điều Chúa dùng miệng tiên tri mà phán rằng: “Ta gọi con Ta ra khỏi Ai-cập”.

Bấy giờ Hê-rô-đê thấy mình bị các đạo sĩ đánh lừa, nên nổi cơn thịnh nộ và sai quân đi giết tất cả con trẻ ở Bê-lem và vùng phụ cận, từ hai tuổi trở xuống, tính theo thời gian vua đã cặn kẽ hỏi các đạo sĩ. Thế là ứng nghiệm lời tiên tri Giê-rê-mi-a đã nói: Tại Ra-ma, người ta nghe tiếng khóc than nức nở, đó là tiếng bà Ra-khen than khóc con mình, bà không chịu cho người ta an ủi bà, vì các con bà không còn nữa. (Mt 2:13-18)

+> “... Bấy giờ Hê-rô-đê thấy mình bị các đạo sĩ đánh lừa, nên nổi cơn thịnh nộ và sai quân đi giết tất cả con trẻ ở Bê-lem và vùng phụ cận, từ hai tuổi trở xuống, tính theo thời gian vua đã cặn kẽ hỏi các đạo sĩ...”

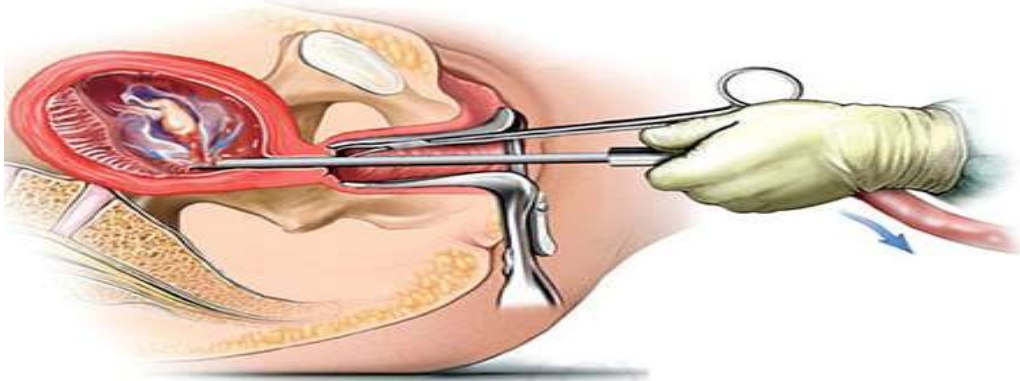
== Thánh Matthew tường thuật sự ứng nghiệm lời của ngôn sứ Jeremiah (Jer 31:15): "Ở Ramah, vắng nghe tiếng khóc than rên rĩ: tiếng bà Rachel khóc thương con mình và không chịu để cho người ta an ủi, vì chúng không còn nữa." Quả thật, "vua Hê-rô-đê (cảm) thấy mình bị các nhà chiêm tinh đánh lừa, thì bùng bùng nổi giận, nên sai người đi giết tất cả các con trẻ ở Bê-lem, và toàn vùng lân cận, từ hai tuổi trở xuống, tính theo ngày tháng ông đã hỏi cặn kẽ các nhà chiêm tinh" (Mt. 2:16-18)

== Câu chuyện - đã được ngôn sứ Jeremiah loan báo vài trăm năm trước khi Đức Maria sinh hạ Hài Nhi Giêsu tại Bê-lem - và đã xảy ra hơn 2000 năm nay, nhưng sao tôi thấy trong thời cận đại hôm nay, sự tan thương ác độc trong việc giết hại bé sơ sinh - hay sắp được sinh ra, vẫn còn nhan nhản hầu như khắp mọi nơi trên địa cầu này?

⇒ Chắc hẳn chúng ta cực lực lên án sự tàn bạo của vua Hê-rô-đê thời bấy giờ, hơn 2000 năm qua.

Nhưng xét cho cùng, việc giết hại trẻ con thời đó và việc tước đoạt quyền sống của những thai nhi - hay những bé sơ sinh chưa/vừa lọt lòng mẹ - thời nay, có khác nhau không nhỉ?

⇒ Điều đáng buồn, thật buồn và đau lòng, là có kẻ chẳng những không lên án sự độc ác đó, mà còn dương dương tự đắc đồng lõa chủ trương, vận động, hô hào và quyết tâm đấu tranh cho sự độc ác đó. Thế mà lại có kẻ hết mình ủng hộ và vận động đầu phiếu cho những kẻ gian ác đó vào những chức vụ - cứ cho là có thẩm quyền - để tuyên dương cái gọi là luật bảo vệ sự gian ác nữa kia! **Những tên “đồ tể... thời đại”** này, dù có chức nhất nhì trong bất kỳ thể chế chính trị chính em hay tôn giáo nào, đâu bao giờ nghĩ rằng **NẾU 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80... năm trước ông bà/cha mẹ của họ cũng có những tư tưởng như họ bây giờ và cũng độc ác ra tay với họ như họ ra tay bây giờ với những con người đồng loại của họ**, thì có còn họ trên mặt đất này để tác oai tác quái không nhỉ?

Còn những “người thiện tâm” cương quyết tranh đấu bảo vệ mạng sống con người – dù chỉ mới là bào thai – thì bị đám người coi súc vật, yêu thương/chăm sóc súc vật khinh thị và đàn áp... [ví dụ trong vụ bão lụt gây tai hại ghê gớm cho vùng New Orleans năm nào (Katrina), những tên “nửa người nửa ngợm nửa đười ươi” này – rất giàu có và... trí thức – bỏ tiền thuê bao hàng chục chiếc máy bay để cứu vớt súc vật hơn là cứu vớt con người (cứ cho là “đồng loại” với bọn họ) ... Thật tình!]

Thiết tưởng phải lưu tâm một điều tối quan trọng: “bào thai/thai nhi” mà ông/bà, anh/chị muốn cho khỏi nếm mùi đời là bẽ khổ (!?) hoặc muốn cho chính bản thân mình khỏi những chuyện rắc rối/khổ cực/phiền muộn sau này... biết đâu những bào thai/thai nhi đó lại là những người làm ích cho xã hội loài người??? = Mời nhớ lại trường hợp vua Salomon, một vị vua lừng danh/niềm tự hào trong lịch sử dân Do Thái – vốn là con trai từ nguồn gốc một tội ác tà trời: cưỡng cướp vợ người mà còn giết chết người chồng vốn là một danh tướng trong triều đại của David – Quả thật KHÔNG AI BIẾT ĐƯỢC TƯỞNG LẠI...

- Chưa kể đến việc “sẵn sàng quỳ gối” trước vong linh một tên thường xuyên vào tù ra khám vì tội ác quá độ, xui xẻo cho người bảo vệ công lý hòa bình bị đám về phe, cái gọi là bờlờm gay gắt lên án...

== Anh Chị Em nghĩ sao?